

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๓/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๑๒/๒๕๕๑

วันที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ (๑) (๓) และมาตรา ๖๐ หรือไม่

ความเห็น

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง เป็นหลักที่ว่าด้วยสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของชนชาวไทย มาตรา ๔๐ (๑) (๓) เป็นสิทธิของบุคคลในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม และสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม มาตรา ๖๐ เป็นหลักที่บุคคลมีสิทธิที่จะฟ้องร้องหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล ให้รับผิดชอบ เนื่องจากกระทำความผิด หรือละเว้นการกระทำของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงาน เหล่านั้นได้

มาตรา ๑๑ แห่งพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นบทบัญญัติที่ไม่ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองมาใช้บังคับแก่การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ รวมทั้งการกระทำของคณะกรรมการ และคณะกรรมการบริหาร ที่ได้ออกระเบียบหรือข้อบังคับ คำสั่ง คำวินิจฉัย การอนุญาต และการกระทำอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามพระราชกำหนด ฯ เนื่องจากพระราชกำหนดนี้ ตราขึ้นในระหว่างที่ประเทศประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง ทำให้ลูกหนี้ของสถาบันการเงินไม่อาจชำระคืนสินเชื่อที่มีต่อสถาบันการเงินได้ หากปล่อยเวลาให้เนิ่นนานล่าช้าไปจะทำให้ปัญหาดังกล่าวทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวรัฐจึงตราพระราชกำหนดนี้ขึ้น โดยให้มีการโอนสินทรัพย์ที่ด้วยคุณภาพ

จากสถาบันการเงินต่าง ๆ มาให้บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยจัดการ ซึ่งมีได้เป็นประโยชน์แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะ และมาตรา ๑๑ นี้ก็ยกเว้นเฉพาะการที่จะนำคดีขึ้นสู่ศาลปกครองที่จะพิจารณาพิพากษาเฉพาะคดีที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพเท่านั้น กรณีจึงมิใช่เป็นเรื่องการใช้อำนาจขององค์กรกระทบถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และไม่ทำให้สิทธิ เสรีภาพ ที่รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองไว้ไม่ได้รับความคุ้มครอง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ และไม่เกี่ยวกับการที่บุคคลอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือใช้สิทธิ เสรีภาพของตนโดยไม่ไปละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ วรรคสอง และวรรคสาม ทั้งนี้ไม่ใช่เป็นการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง เพราะการจำกัดสิทธิ ตามมาตรา ๑๑ ของพระราชกำหนดนี้ตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามที่รัฐธรรมนูญให้กระทำได้เพื่อความจำเป็น ซึ่งไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และแม้มีให้นำคดีเกี่ยวกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพขึ้นสู่ศาลปกครองก็ตาม แต่ก็ยังคงได้รับความคุ้มครองในกระบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับการใช้สิทธิทางศาลที่จะฟ้องร้องเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาลยุติธรรมได้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๑) (๓) และมาตรา ๖๐

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา จึงมีความเห็นว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๑ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ (๑) (๓) และมาตรา ๖๐

นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ